

Informācija medijiem,
2016. gada 30. maijā

Iznācis dzejnieka Reiņa Runča trešais dzejas krājums “Gaismas ķermenis”

Iznācis dzejnieka, apbalvojuma „Laiks Ziedonim 2014” nominanta, Reiņa Runča trešais dzejas krājums „Gaismas ķermenis”, kura atvēršanas svētki norisinājās pasākuma cikla „Normunda Naumaņa draugi lasa, skatās, klausās” ietvaros, piektdien, 27. maijā Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. Mūziķis Jānis Šipkēvics ievietoja jauno dzejas krājumu Normunda Naumaņa grāmatplauktā, LNB audiovizuālajā lasītavā.

Teātra un kino kritiķa Normunda Naumaņa (1962–2014) personīgās bibliotēkas grāmatplaukts Latvijas Nacionālās bibliotēkas Audiovizuālajā lasītavā (4. stāvā) tika atklāts šī gada sākumā. Tajā skatāma un lasāma gan NN daudzpusīgās intereses raksturojoša grāmatu kolekcija, gan žurnāli, teātra programmas, personiskās sarakstes fragmenti, recenzijas, skatāmi arī dažu rakstu uzmetumi un izlasāmas gan NN tulkotās lugas “Arkādija” un “Nīkie Rietumi”, gan diplomdarbs, kas tapis, absolvējot GITIS.

Dzejas krājums “Gaismas ķermenis” ir Reiņa Runča trešā grāmata, to izdod apgāds “Ameija” sadarbībā ar Imanta Ziedoņa fondu “Viegli”. Līdz šim apgādā “Neputns” iznākušas divas dzejas grāmatas – 2011. gadā - *Healja*, 2014. gadā – *elementi / 分身*. Par dzejas krājumu *elementi / 分身* Reinis Runcis nominēts apbalvojumam “Laiks Ziedonim 2014” kategorijā Dzīve literatūrā “Bize”.

"Reiņa prāts ir kā virtuozs pianists, kurš improvizē oktāvā ar 48 ceturtdaļtoniem. Viņa asais skatījums dzejā ir smalks, trāpīgs, dzēlīgs un pamatīgs. Apbrīnojams autors," saka Reiņa Runča draugs, mūziķis Jānis Šipkēvics.

“Grāmatas nosaukums ietver sevī gan manu nebeidzamo saules trūkumu (dzīvoju mājas ēnas pusē), gan ideju, ka dzīvība jāmeklē nevis uz citām planētām, bet uz pašu zvaigznes. Gaismas ķermenis ir arī mūsu deviņstāvu mājas lieliskais melnais runcis, kuram šī grāmata veltīta. Un, visbeidzot, gaismas ķermenis ir katrs dzejolis, kuru esmu uzrakstījis. Rindas ir elektrības pilnas, un, ja ieklausās, tās sīc gluži kā spuldzes,” stāsta Reinis Runcis.

Krājumā “Gaismas ķermenis” ir apkopots spēcīgākais no desmit gados sarakstītā. Dzejnieks atzīst, ka pēc literāriem kanoniem, iespējams, tie nav vislabākie dzejoļi, taču viņa mērķis bija parādīt savu patieso “es” – dabisku, aizskartu un aizskarošu, mīlošu, ar kritieniem, pacēlumiem un ironiju gan pret sevi, gan pārējo pasauli. R. Runcis aicina nemeklēt grāmatā atskaņas, plūdumu, zilbju skaitu, jo viņa mērķis esot uzkurbulēt lasītāju, likt tam domāt un just un ļaut kaut uz brīdi ieraudzīt pasauli citādāku.

„Reiņa Runča jaunais krājums rāda ļoti atkailinātu dzeju – ne tikai tajā nozīmē, ka tekstā mēs nepārtraukti justu paša autora klātbūtni, bet arī tajā, ka šajos dzejoļos ļoti labi redzams dzejnieka ieguldītais darbs. Dzejoļa uzbūve nav paslēpta aiz noslēpumainām vai samākslotām konstrukcijām – ja vēlamies, mēs varam rekonstruēt dzejoļa tapšanas gaitu, izsekot domu gaitai, īsto vārdu izvēlei, mēs burtiski varam redzēt virtuvi, kurā tapuši šie teksti. Un tādā ziņā Reiņa dzeja ir ļoti godīga. Un drosmīga. Pat tajās vietās, kur tā ir viltīga, pašironiska, stilizēta vai parodēta, tas tiek darīts ar atbruņojošu atklātību,” pārdomās par dzejas krājumu dalās Ilmārs Šlāpins.



Dzejas krājums “Gaismas ķermenis” no 1. jūnija būs pieejams Jāņa Rozes grāmatnīcās, grāmatu namā Valters un Rapa, Latvijas Grāmata veikalos. Elektronisko grāmatu iespējams iegādāties interneta vietnē fabula.lv.

Grāmatu izdod apgāds “Ameija” sadarbībā ar Imanta Ziedoņa fondu “Viegli”, Normunda Naumaņa biedrību, ar SIA Jelgavas tipogrāfija, AS Latvijas Finieris un Rīgas domes atbalstu.

Fakti par Reini Runci:

Reinis Runcis (dz.1974) ilgi strādāja ar kamīniem, skursteņiem un krāsnīm, cenšoties savaldīt uguni. Taču kādā rītā pirms četrpadsmit gadiem, braucot uz darbu, Reiņa mašīna saslīdēja uz sniega klāta ledus un, apmetusi kūleni, palika uz jumta. Kopš tā brīža pie gultas pieķēdētais Reinis Runcis cīnās nu jau ar uguni sevī. Trīs gadus pēc avārijas, atgūstot spēju daļēji kustināt plaukstu, Reinis sāka pierakstīt savas domas, novērojumus, sajūtas un uzrakstīja savu pirmo dzejoli, tad vēl un vēl, līdz saprata, ka šī ir visspēcīgākā pretsāpju terapija un apbrīnojamā kārtā arī dod dzīvei piepildījumu.

“Rakstīšanas brīžos neizskaidrojamā eiforija un gandarījums nav salīdzināma ne ar ko, kas manā mūžā noticis. Varbūt tādēļ man nav šaubu par to, vai vajadzētu rakstīt vēl, un nav arī kauna par jau uzrakstīto,” stāsta R. Runcis.

Par savu dzeju viņš uzskata, ka tā ir cenšanās runāt ar cilvēkiem, kuru interese par dzeju ir apdzisusi, lasot labi zināmu dzejnieku darbus. *“Vēlos parādīt, ka ir arī cita dzeja – īsta, dabiska, aizskaroša un iedvesmojoša. Tāda, kas nevis pabaro, bet rada ēstgribu, interesi lasīt kaut ko līdzīgu vēl. Piemēram, Transtrēmeru vai Bukovski,”* piebilst Reinis.

Papildu informācijai:

Kristīne Tjarve
Imanta Ziedoņa fonds „Viegli”
Komunikācijas projektu vadītāja
Tālr.: 29296617
[e-pasts: kristine.tjarve@fondsviegli.lv](mailto:kristine.tjarve@fondsviegli.lv)
www.laiksziedonim.lv